

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till  
lag om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift 2006  
och vissa lagar som har samband med den**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I denna proposition föreslås att det utfärdas en lag om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift 2006 och att folkpensionslagen och lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten ändras.

Det föreslås att arbetsgivares folkpensionsavgift sänks i samma mån som arbetsgivares sjukförsäkringsavgift föreslagits bli höjd och med anledning av att försöket med avgiftsbefrielse i vissa kommuner i Lapplands län och skärgårdskommunerna upphör. Avsikten är att avgiften sänks med sammanlagt 0,468 procentenheter. Avsikten är dock att folkpensionsavgiften hos statliga arbetsgivare och landskapet Åland sänks till samma nivå som i fråga om kommunala arbetsgivare, vilket innebär en sänkning om 2,018 procentenhe-

ter. Syftet är dessutom att justera den lön som utgör grund för fastställande av avgiftsklassen för privata arbetsgivare.

Det föreslås att Folkpensionsanstaltens andel av finansieringen av folkpensionerna sänks från 71 till 60 procent. Det föreslås att den tid under vilken Folkpensionsanstalten skall täcka det finansieringsunderskott på ca 84,1 miljoner euro som föranletts av minskningen av statens garantibelopp 1999 förlängs till utgången av 2007.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2006 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2006.

---

## MOTIVERING

### 1. Nuläge och föreslagna ändringar

#### 1.1. Arbetsgivares folkpensionsavgift

Socialskyddet finansieras med avgifter som uppbärs hos å ena sidan arbetsgivarna och å andra sidan arbetstagarna och andra försäkrade samt med statliga medel. Arbetsgivares socialskyddsavgift består av arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Med hjälp av socialskyddsavgiften finansieras socialskyddsutgifter till följd av ålderdom, arbetsoförmåga, sjukdom och barns födelse. Intäkterna från arbetsgivares socialskyddsavgift uppgick år 2004 till ca 2,3 miljarder euro, av vilka intäkterna från arbetsgivares folkpensionsavgift uppgick till ca 1,3 miljarder euro.

Bestämmelser om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift ingår sedan början av 2002 i lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift (1206/2001, *lagen om storleken av avgifter*). Enligt lagens 5 §, som gäller temporärt, är storleken av privata arbetsgivares folkpensionsavgift 2005, beroende på avgiftsklass, 1,366, 3,566 eller 4,466 procent av lönen. Till den mellersta avgiftsklassen hör privata arbetsgivare som bedriver affärsverksamhet om beloppet av de avskrivningar som de har uppgett för beskattningen överstiger 50 500 euro och utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som betalats ut under samma skatteår. Till den högsta avgiftsklassen hör privata arbetsgivare om beloppet av de avskrivningar som de har uppgett för beskattningen överstiger 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som betalats ut. Övriga privata arbetsgivare hör till den lägsta avgiftsklassen. Vid fastställandet av folkpensionsavgiften jämföras statliga affärsverk med privata arbetsgivare enligt lagen om statliga affärsverk (1185/2002).

Folkpensionsavgiften är 2,416 procent, då arbetsgivaren är en kommun, en samkommun, ett kommunalt affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan eller en församling

inom den, en kyrklig samfällighet, det ortodoxa kyrkosamfundet eller en församling inom det. Avgiften hos övriga arbetsgivare, staten, statliga inrättningar och landskapet Åland är 3,966 procent av lönen.

Enligt den tillsvidare gällande bestämmelsen i lagen om storleken av avgifter är arbetsgivares folkpensionsavgift 0,016 procentenheter mindre än vad som föreslås. Med hjälp av en temporär höjning av avgiften har år 2005 finansierats ett försök som genomförts i vissa kommuner i Lapplands län och skärgårdskommunerna 2003-2005 och som inneburit att privata arbetsgivare och statliga affärsverk befriats från arbetsgivares socialskyddsavgift. Med höjning av avgiften har dessutom 2005 finansierats den befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift som genomförs på Kajanalands förvaltningsförsöksområde 2005-2009 och som omfattar privata arbetsgivare och statliga affärsverk samt kommuner och församlingar som är arbetsgivare i området.

Enligt resultaten i utvärderingsrapporten om försöket med sänkt socialskyddsavgift för arbetsgivare i Lappland (Sysselsättningseffekter av försöket med sänkt socialskyddsavgift, SHM:s stencilserie 2005:7) finns det inte någon statistiskt sett betydande skillnad i förändringarna i fråga om sysselsättningen bland företagen inom försöks- och jämförelseområdet. Enligt rapporten ledde sänkningen av socialskyddsavgifterna inte till en ökning av sysselsättningen på ett statistiskt betydande sätt. Däremot steg lönerna ca två procent snabbare i försöksområdet än i jämförelseområdet. På grund härav ledde endast cirka hälften av den sänkta arbetsgivaravgiften till en sänkning av arbetskraftskostnaderna. Försöket med sänkt arbetsgivaravgift i Lappland upphör vid utgången av 2005.

På grund av att försöket med sänkt arbetsgivaravgift i Lappland upphör föreslås att den temporära höjningen av folkpensionsavgiften med 0,016 procentenheter sänks med hälften från och med ingången av 2006. Med den återstående höjningen på 0,008 procentenheter av folkpensionsavgiften finansieras

avgiftsbefrielsen i Kajanalands förvaltningsförsöksområde 2006.

Regeringen har avlåtit en proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om finansiering av sjukförsäkringen (RP 68/2005 rd). Avsikten är att kompensera den höjning av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som föranleds av reformen så att arbetsgivares folkpensionsavgift sänks i samma mån som sjukförsäkringsavgiften höjs, vilket innebär att arbetsgivarens nuvarande avgiftsbörda inte ändras på grund av finansieringsreformen. På grund härav föreslås att folkpensionsavgiften hos privata arbetsgivare och statliga affärsverk sänks i alla avgiftsklasser med 0,46 procentenheter, utöver ovan nämnda 0,008 procentenheter. Avsikten är att den folkpensionsavgift som kommunala arbetsgivare och kyrkliga arbetsgivare betalar sänks lika mycket.

Arbetsgivare inom den offentliga sektorn har sedan 1985 betalat en högre folkpensionsavgift än privata arbetsgivare. Höjningarna av avgifterna inom den offentliga sektorn har under olika tider genomförts i samband med socialpolitiska reformer då skatteintäkterna inom den offentliga sektorn ökat. Man har stabiliserat denna utveckling genom att höja arbetsgivarens folkpensionsavgift inom den offentliga sektorn i dess egenskap av skattetagare. Kommunala arbetsgivares och kyrkliga arbetsgivares folkpensionsavgift sänktes till den genomsnittliga nivån för avgiften inom den privata sektorn i slutet av 1990-talet. Staten, statliga inrättningar och landskapet Åland har således fortfarande betalat en högre folkpensionsavgift än andra. Samma situation har gällt i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

I regeringens proposition om ändring av finansieringen av sjukförsäkringen föreslås att sjukförsäkringsavgiften hos staten, statliga inrättningar och landskapet Åland, som har betalat arbetsgivares sjukförsäkringsavgift till ett högre belopp än andra, sänks till samma nivå som avgiften hos andra arbetsgivare. På samma sätt föreslås att den folkpensionsavgift som staten såsom arbetsgivare, statliga inrättningar och landskapet Åland betalar sänks så, att den efter sänkningen motsvarar kommunala arbetsgivares folkpensionsavgift. Statens, statliga inrättningars och landskapet

Ålands folkpensionsavgift sjunker med sammanlagt 2,018 procentenheter, när den verkan som avslutandet av Lapplandsförsöket har på avgiften beaktas. Efter sänkningen av folkpensionsavgiften och sjukförsäkringsavgiften försvinner skillnaderna mellan arbetsgivaravgifterna inom den offentliga sektorn.

I regeringens proposition om ändring av finansieringen av sjukförsäkringen har föreslagits att lagen om storleken av avgifter upphävs från ingången av 2006. I denna proposition föreslås att om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift föreskrivs genom en lag om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift 2006. Det föreslås att lagen gäller ett år. Efter 2006 skulle bestämmelser om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift kunna utfärdas genom en lag om storleken av sjukförsäkringens sjukvårdspremie som stiftas varje år.

De folkpensionsavgifter som föreslagits för år 2006 är hos privata arbetsgivare och statliga affärsverk 0,898, 3,098 eller 3,998 procent, beroende på avgiftsklass, och hos övriga arbetsgivare (kommuner, samkommuner, kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan eller församlingar inom den, en kyrklig samfällighet, eller det ortodoxa kyrkosamfundet eller en församling inom det, staten, statliga inrättningar och landskapet Åland) 1,948 procent av lönen.

Avgiftsklassen för privata arbetsgivare 2006 bestäms på grundval av avskrivningar och utbetalda löner under skatteåret 2004. Från ingången av 2004 har som betalningsgrund för arbetsgivares folkpensionsavgift i stället för den lön som baserar sig på förskottsinnehållning i vissa fall av utlandsarbete använts försäkringslön enligt arbetspensionslagarna. Arbetsgivaren skall månatligen genom en övervakningsdeklaration till skatteförvaltningen anmäla det sammanlagda beloppet av de löner bestående av utbetalda löner och försäkringslöner och som utgör grund för arbetsgivarens socialskyddsavgift.

Vid fastställande av avgiftsklassen för arbetsgivares folkpensionsavgift skall enligt gällande bestämmelse beaktas alla löner som utbetalats under skatteåret. I det sammanlagda beloppet av lönerna ingår inte försäkringslöner som utgör grund för avgiften. Skatte-

förvaltningen får inte längre varje månad heltäckande uppgifter om alla betalda löner, eftersom en del av de löner som med en övervakningsdeklaration anmäls till skatteförvaltningen och som utgör grund för arbetsgivares socialskyddsavgift, kan vara försäkringslöner. Av företag där räkenskapsperioden avviker från kalenderåret får skatteförvaltningen inte heller i samband med företagets årsanmälan uppgifter om det totala beloppet av löner som betalats under skatteåret. Uppgifterna kan inte heller räknas ut på basis av de nuvarande uppgifterna i övervakningsdeklarationen eller årsanmälan.

För att avgiftsklassen för privata arbetsgivare skall kunna fastställas på basis av de uppgifter som skatteförvaltningen har till förfogande och på så riktiga löneuppgifter som möjligt, föreslås att vid fastställande av avgiftsklass beaktas de löner som utgjort grund för arbetsgivares folkpensionsavgift i stället för de löner som betalats under skatteåret. I det fall att arbetsgivaren under skatteåret har varit befriad från arbetsgivares socialskyddsavgift och avgiftsbefrielsen upphör, skall som grund för avgiftsklass användas de löner som utan avgiftsbefrielsen skulle ha utgjort grund för folkpensionsavgiften för skatteåret i fråga. Skatteförvaltningen får i sådana fall med stöd av den speciallagstiftning som gäller avgiftsbefrielsen uppgifter från arbetsgivaren om de löner som utgjort grund för avgiften.

### **1.2. Folkpensionsanstaltens andel av finansieringen av folkpensionerna**

För finansiering av folkpensionsutgifterna svarar Folkpensionsanstalten och staten. Enligt 62 § i folkpensionslagen (347/1956) är Folkpensionsanstaltens andel 71 procent av de betalda folkpensionernas sammanlagda belopp. Med Folkpensionsanstaltens medel finansieras också de omkostnader som betalas ur folkpensionsfonden, dvs. 40 procent av Folkpensionsanstaltens alla förvaltningskostnader.

Staten svarar för kostnaderna för folkpensionerna till den del Folkpensionsanstaltens finansieringsandel inte räcker. Dessutom svarar staten genom ett garantibelopp för att i folkpensionsfonden vid utgången av kalen-

deråret finns medel som täcker minst fyra procent av de sammanlagda utgifter som årligen betalas ur folkpensionsförsäkringen. Staten svarar även för folkpensionsfondens likviditet.

Folkpensionsanstaltens finansieringsandel består av arbetsgivares folkpensionsavgift som intäktsförs till anstalten och folkpensionsfondens avkastning. Till Folkpensionsanstaltens finansieringsandel har räknats även den andel av intäkterna från mervärdesskatten som redovisats till folkpensionsfonden.

I anslutning till revideringen av finansieringen av sjukförsäkringen upphör redovisningen av intäkterna från mervärdesskatten till sjukförsäkringsfonden vid ingången av 2006. Avsikten är att inte heller till folkpensionsfonden redovisa de medel som inflyter genom mervärdesbeskattningen från och med ingången av 2006. Dessutom är avsikten att sänka arbetsgivares folkpensionsavgift på det sätt som anges ovan. De föreslagna ändringarna minskar de medel som redovisas till Folkpensionsanstalten och som finns till förfogande för finansiering av folkpensionerna med ca 730 miljoner euro 2006.

Minskningen av de medel som redovisas till Folkpensionsanstalten innebär att en allt större del av kostnaderna för folkpensionerna måste täckas med statens garantibelopp. Av den anledningen föreslås att Folkpensionsanstaltens andel av finansieringen av folkpensionerna minskas från nuvarande 71 till 60 procent av de betalda folkpensionernas sammanlagda belopp. Statens finansieringsandel skulle således stiga från 29 till 40 procent. Avsikten är att staten fortfarande genom ett garantibelopp svarar för en minimidel om fyra procent av folkpensionsfondens medel samt tryggar folkpensionsfondens betalningsberedskap. Avsikten är att genomföra förslaget genom en ändring av 62 § i folkpensionslagen.

### **1.3. Förlängd tid för täckande av finansieringsunderskottet**

Statens andel av finansieringen av folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens utgifter minskades 1999 som en engångsföreteelse genom att garantibeloppet minskades

med sammanlagt 500 miljoner mark. Om detta bestämdes i lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998).

Enligt den nämnda lagen skulle Folkpensionsanstalten med egna medel svara för finansieringen av finansieringsunderskottet på 500 miljoner mark som föranleddes av minskningen av garantibeloppet. Finansieringsunderskottet skulle vara täckt vid utgången av 2001. I motiveringen till lagen konstaterades att Folkpensionsanstaltens pensionsansvarsfond med den avkastning som fonden ger kunde köpa investerings- eller anläggningstillgångar av folkpensions- och sjukförsäkringsfonden. Enligt motiveringen kunde täckandet av finansieringsunderskottet i sista hand ske genom realisering av Folkpensionsanstaltens placeringstillgångar.

Den utsatta tiden för täckande av Folkpensionsanstaltens finansieringsunderskott har förlängts två gånger, först till utgången av 2003 och sedan till utgången av 2005. Beloppet 500 miljoner mark som nämns i lagen har ändrats till euro. Det belopp som Folkpensionsanstalten enligt lag skall svara för är 84 093 963 euro.

Vid utgången av augusti 2005 har Folkpensionsanstalten genom försäljning av folkpensions- och sjukförsäkringsfondernas placeringstillgångar av 1999 års finansieringsunderskott täckt 25,6 miljoner euro. Största delen av försäljningen har skett 2000 som Folkpensionsanstaltens interna köp så, att pensionsansvarsfonden med avkastning på och försäljningsinkomster av sin egendom har köpt aktier som tecknats som folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens placeringstillgångar. För täckandet av finansieringsunderskottet krävs ännu 58,5 miljoner euro.

Efter år 2000 har till pensionsansvarsfonden inte inlutit sådana intäkter som man skulle ha kunnat använda för köp av placerings- och anläggningstillgångar från folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden. Avkastningen på pensionsansvarsfondens placeringstillgångar har under de senaste åren använts till att täcka pensionsansvaret för Folkpensionsanstaltens anställda och det har inte varit möjligt att använda avkastningen till att minska finansieringsunderskottet. Den

nivå om 41 procent för pensionsansvarsfonden som föreskrivs i 59 a § 3 mom. i folkpensionslagen bör enligt lagens ikraftträdandebestämmelse uppnås före utgången av 2010. Enligt bokslutet för 2004 hade 38 procent av pensionsansvaret för de anställda täckts.

Enligt Folkpensionsanstaltens bedömning inflyter inte till pensionsansvarsfonden under de närmaste åren sådana intäkter som man skulle kunna använda för köp av anläggning- eller placeringstillgångar från folkpensionsfonden eller sjukförsäkringsfonden. Av den anledningen kan det återstående finansieringsunderskottet täckas endast genom försäljning av börsaktier som tecknats utanför anstalten närmast som folkpensionsfondens placeringstillgångar. Värdet av placeringsaktierna har enligt vad Folkpensionsanstalten uppgett från början av 2004 växlat på sådana nivåer att det inte har varit motiverat att sälja börsaktier utanför anstalten. Av dessa orsaker är det sannolikt att det återstående beloppet på 58,5 miljoner euro av 1999 års finansieringsunderskott inte kommer att vara täckt vid utgången av 2005.

För att täckandet av finansieringsunderskottet skall kunna slutföras föreslås att den tidsfrist som angetts för Folkpensionsanstalten förlängs från utgången av 2005 till utgången av 2007. Tidsfristen skall enligt förslaget förlängas genom en ändring av 1 § 2 mom. och ikraftträdelsebestämmelsen i 2 § i lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten.

## **2. Propositionens konsekvenser**

### **2.1. Ekonomiska konsekvenser**

#### **Arbetsgivares folkpensionsavgift**

En sänkning av arbetsgivarens folkpensionsavgift med 0,008 procentenheter minskar intäkterna från de folkpensionsavgifter som redovisas till Folkpensionsanstalten med ca 4 miljoner euro år 2006. De avgiftsintäkter som redovisas till Folkpensionsanstalten kommer dock att öka med samma belopp då försöket med avgiftsbefrielse i vissa kommuner i Lapplands län och skärgården upphör.

En sänkning av folkpensionsavgiften med 0,46 procentenheter minskar avgiftsintäkterna från privata arbetsgivare 2006 med ca 187 miljoner euro, avgiftsintäkterna från kommunen som arbetsgivare med ca 56 miljoner euro och avgiftsintäkterna från kyrkan som arbetsgivare med ca 2 miljoner euro. En sänkning av folkpensionsavgiften med 2,01 procentenheter för staten, statliga inrättningar och landskapet Åland som arbetsgivare beräknas minska avgiftsintäkterna med ca 85 miljoner euro. Verkan av sänkningen av dessa folkpensionsavgifter på de intäkter som redovisas till Folkpensionsanstalten uppgår således sammanlagt till ca 330 miljoner euro 2006 och till ca 360 miljoner euro på årsnivå.

De föreslagna sänkningarna av folkpensionsavgiften hos privata arbetsgivare och kommunen och kyrkan som arbetsgivare kommer inte i praktiken att förändra dessa arbetsgivares situation, eftersom avsikten är att från ingången av 2006 höja arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift nästan i samma mån som folkpensionsavgiften sänks. Då avgiftsbefrielsen för vissa kommuner i Lapplands län och vissa skärgårdskommuner upphör, måste privata arbetsgivare och statliga afärsverk återigen betala arbetsgivares socialskyddsavgift. Enligt den utvärdering som gjorts har man genom den temporära avgiftsbefrielsen inte uppnått avsedda sysselsättningsverkningar i försöksområdena. En sänkning av folkpensionsavgiften för staten och landskapet Åland som arbetsgivare till samma nivå som avgiften för övriga arbetsgivare inom den offentliga sektorn skulle ålägsna den omotiverade nivåskillnaden mellan dessa avgifter.

#### Minskning av Folkpensionsanstaltens finansieringsandel

En minskning av Folkpensionsanstaltens finansieringsandel med 11 procentenheter skulle öka statens direkta finansieringsandel av betalda folkpensioner med ca 230 miljoner euro per år. Avsikten är dock att på samma gång upphöra med redovisningen av intäkterna från mervärdesskatten till folkpensionsfonden. Under innevarande år redovisas i intäkter från mervärdesskatten ett belopp av 400 miljoner euro till folkpensionsfonden.

#### Förlängning av tidsfristen

Förlängningen av tidsfristen skjuter upp stabiliseringen av Folkpensionsanstaltens finansieringssituation genom användning av anstaltens egen finansiering. Uppskovet innebär att ett snabbt underlättande av likviditetssituationen för Folkpensionsanstalten inte kommer att ske på detta sätt. Staten kommer att förlora ränteintäkter till följd av förlängningen av tidsfristen. I motvikt här till har folkpensionsfondens placeringsintäkter en minskande effekt på behovet av statliga garantibelopp.

#### Konsekvenser för statens garantibelopp

Staten ansvarar med ett garantibelopp för att minimibeloppet av folkpensionsfondens nettofinansieringstillgångar nås. De föreslagna ändringarna ökar för sin del behovet av statligt garantibelopp till folkpensionsfonden. Med beaktande av det ovan anförda uppskattas att statens garantibelopp till folkpensionsfonden uppgår till ca 563 miljoner euro år 2006. Med hänvisning till reformen gällande finansieringen av sjukförsäkringen betalas inte längre något garantibelopp till sjukförsäkringsfonden 2006.

### 3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Vid beredningen har finansministeriet, Folkpensionsanstalten, Skattestyrelsen samt företrädare för de centrala arbetsmarknadsorganisationerna hörts.

### 4. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2006 och avses bli behandlad i samband med den. Då det gäller folkpensionsavgifterna hänför sig propositionen till den regeringsproposition om ändring av lagstiftningen om finansiering av sjukförsäkringen (RP 68/2005 rd) som är under behandling i riksdagen.

## 5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2006. Sänkningen av arbetsgivarens folkpensionsavgift gäller avgifter som erläggs på grundval av de löner som utbetalas år 2006.

## 6. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag. I lagen skall ingå bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek och om de skattskyldigas rättsskydd.

Arbetsgivares folkpensionsavgift är en avgift av skattenatur. Det föreslås i propositionen att det stiftas en ettårig lag om avgiftens storlek. Det föreslås att avgifterna för arbetsgivare inom den offentliga sektorn förenhetligas. Om grunderna för betalningsskyldigheten och om den betalningsskyldiges rättsskydd bestäms i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Således finns det inget hinder för att lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

## 1.

**Lag****om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift 2006**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

**1 §**

I denna lag föreskrivs om storleken av den folkpensionsavgift som arbetsgivare enligt 3 § i folkpensionslagen (347/1956) skall betala 2006.

**2 §**

Arbetsgivares folkpensionsavgift betalas på basis av den lön som avses i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963).

Folkpensionsavgiftens storlek är hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka lagen om statliga affärsverk (1185/2002) tillämpas

- 1) 0,898 procent i avgiftsklass I,
- 2) 3,098 procent i avgiftsklass II,
- 3) 3,998 procent i avgiftsklass III.

Hos övriga arbetsgivare är folkpensionsavgiftens storlek 1,948 procent.

**3 §**

Avgiftsklassen för arbetsgivares folkpensionsavgift bestäms utifrån de normala avskrivningar som de har uppgivit i skattedeklarationen för beskattningen för det näst närmaste skatteåret före kalenderåret och som de har gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar och utifrån de löner som utgjort grund för folkpensionsavgiften under samma skatteår. Avgiftsklassen bestäms på basis av ovan nämnda löner och avskrivningar även då arbetsgivaren under skatteåret har varit befriad från arbetsgivares folkpensionsavgift. Har beskattning inte verkställts för skatteåret i fråga, används uppgifterna från beskattningen för det föregående skatteåret.

Till avgiftsklass II för arbetsgivares folkpensionsavgift hör privata arbetsgivare som

bedriver affärsverksamhet och som är skyldiga att betala inkomstskatt till staten samt i 4 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen (1535/1992) avsedda näringssammanslutningar som bedriver affärsverksamhet, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som de utbetalat. Privata arbetsgivare som bedriver affärsverksamhet och näringssammanslutningar som bedriver affärsverksamhet hör till avgiftsklass III, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som betalas ut. Övriga privata arbetsgivare hör till avgiftsklass I.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om privata arbetsgivare gäller på motsvarande sätt sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statliga affärsverk.

**4 §**

Arbetsgivares folkpensionsavgift betalas enligt den avgiftsklass som tillämpas på den finska arbetsgivaren även då denne betalar arbetsgivares socialskyddsavgift för en utländsk arbetsgivares räkning så som bestäms i 3 § 3 mom. i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

**5 §**

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och den tillämpas på arbetsgivares folkpensionsavgift som betalas på basis av lön som utbetalas år 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

## 2.

**Lag****om ändring av 62 § i folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 62 §, sådan den lyder i lag  
994/1996, som följer:

62 §  
Folkpensionsanstaltens andel av kostnaderna för folkpensionerna är 60 procent av de betalda folkpensionernas sammanlagda belopp. Staten svarar för kostnaderna för folk-

pensionerna till den del pensionsanstaltens andel inte täcker dem.

\_\_\_\_\_

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

\_\_\_\_\_

### 3.

## Lag

### om ändring av 1 och 2 § i lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut  
ändras i lagen av den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 § 2 mom. och 2 §, sådana de lyder i lag 958/2003, som följer:

| 1 §                                                                                                                                                               | 2 §                                                                                                                                                               |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>_____</p> <p>Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2007.</p> | <p>Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2007.</p> <p>_____</p> <p>Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.</p> |

Helsingfors den 16 september 2005

**Republikens President**

**TARJA HALONEN**

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

**2.****Lag****om ändring av 62 § i folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 62 §, sådan den lyder i lag 994/1996, som följer:

*Gällande lydelse*

## 62 §

Folkpensionsanstaltens andel av kostnaderna för folkpensionerna är 71 procent av de betalda folkpensionernas sammanlagda belopp. Staten svarar för kostnaderna för folkpensionerna till den del pensionsanstaltens andel inte täcker dem.

*Föreslagen lydelse*

## 62 §

Folkpensionsanstaltens andel av kostnaderna för folkpensionerna är 60 procent av de betalda folkpensionernas sammanlagda belopp. Staten svarar för kostnaderna för folkpensionerna till den del pensionsanstaltens andel inte täcker dem.

---

*Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.*

## 3.

**Lag****om ändring av 1 och 2 § i lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i lagen av den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 § 2 mom. och 2 §, sådana de lyder i lag 958/2003, som följer:

*Gällande lydelse*

## 1 §

\_\_\_\_\_

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2005.

## 2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2005.

*Föreslagen lydelse*

## 1 §

\_\_\_\_\_

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2007.

## 2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2007.

\_\_\_\_\_

*Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.*